

GLASNIK

DRUŠTVA DIPLOMIRANIH INŽENJERA I PRIJATELJA
KEMIJSKO TEHNOLOŠKOG STUDIJA U ZAGREBU

**ALMAE MATRIS ALUMNI CHEMICAE INGENIARIAE
ZAGRABIENSIS (AMACIZ)**

Broj 22

Zagreb, lipanj 1999.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠE KOLEGE U DRŽAVNOJ UPRAVI.....

Uvodnik

Osamostaljenjem Republike Hrvatske pojavila se potreba za većim brojem stručnih djelatnika u državnoj upravi i administraciji. Istovremeno, zbog rata, restrukturiranja gospodarstva i smanjene proizvodne djelatnosti pojavio se i izvjestan broj slobodnih djelatnika iz gospodarstva koji su tražili novi djelokrug rada. Pored svih negativnih učinaka ovog procesa pozitivni učinak je bio taj da je državna uprava dobila veći broj djelatnika sa velikim iskustvom u industriji i općenito u gospodarstvu, što je sigurna garancija da će nova administracija imati puno razumijevanje za probleme gospodarstva i građana. Ovim su ispunjena uvijek poželjna nastojanja da se u administraciji ne odgajaju birokrati, nego da dolaze već educirani stručnjaci sa većinom potrebnih znanja.

Tako je sada u državnim upravnim tijelima zaposlen veći broj bivših studenata našeg fakulteta, a vjerujemo da je izvjestan broj i u tijelima lokalne uprave i samouprave. Ovdje ćemo pokušati predstaviti upravna tijela i neka značajnija javna poduzeća u kojima su aktivni naši kolege, a unaprijed se ispričavamo onima koje zbog nedovoljnih informacija ili našeg propusta nismo spomenuli.

Poslovi državne uprave su neposredna provedba zakona, donošenje propisa za njihovu provedbu, obavljanje upravnog nadzora te drugi upravni i stručni poslovi. Ti poslovi se uređuju zakonom, a obavljaju ih tijela državne uprave.

Tijela državne uprave su ministarstva, državne upravne organizacije i županijski uredi. Ministarstva su: Državna ministarstva (unutrašnji poslovi, vanjski poslovi, obrana, financije i obnova i razvoj) i Ministarstva (ostalo).

Državne upravne organizacije su: Državne uprave, Državni zavodi i Državna ravnateljstva.

Prema sada raspoloživim informacijama naši kolege rade u Ministarstvu znanosti i tehnologije, Ministarstvu gospodarstva, Državnoj upravi za vode, Državnoj upravi za zaštitu prirode i okoliša, Državnom zavodu za normizaciju i mjeriteljstvo, Hrvatskoj gospodarskoj komori, Agenciji za posebni otpad. U nastavku dajemo kratke prikaze djelatnosti ovih upravnih tijela i značajnijih organizacija.

V. Tonković

U OVOM BROJU GLASNIKA

Uvodnik

PREDSTAVLJAMO VAM:

- Državna uprava za zaštitu prirode i okoliša
- Državni zavod za normalizaciju i mjeriteljstvo
- APO-agencija za posebni otpad d.o.o.
- Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora, Državna uprava zavode

RAZGOVORI

PISMA GLASNIKU

VIJESTI

- Godišnja skupština društva, XVI Hrvatski skup kemičara i kemijskih inženjera, Susret generacije 1963/64

SEKCIJE

- Zbor "Chemicae Ingeniariae Alumni, 14. , Znanstveno-stručni kolokviji, Planinari, Likovni osvrt

DRŽAVNA UPRAVA ZA ZAŠTITU PRIRODE I OKOLIŠA

U Hrvatskoj su prvi koraci u zaštiti okoliša učinjeni sedamdesetih godina. Iste godine kad je održana Prva konferencija UN o okolišu i razvoju - 1972, donio je i Sabor SR Hrvatske "Rezoluciju o zaštiti čovječje sredine" kojom se prvi put sustavno određuju ciljevi i zadaci na ovom području. Uz zaštitu prirode i zaštitu spomenika kulture naglašava se i potreba zaštite od ljudskog djelovanja na okoliš.

Aktivnosti na ovom području su tada povjerene Republičkom komitetu za građevinarstvo, stambene i komunalne poslove i zaštitu čovjekove okoline. Nakon osamostaljenja Republike Hrvatske zaštita okoliša ostaje u nadležnosti Ministarstva graditeljstva, prostornog uređenja, stanovanja i zaštite okoliša. U 1995. godini je na temelju Zakona o sustavu državne uprave ustrojena Državna uprava za zaštitu okoliša, a u 1997. godini razdvajanjem Državne uprave za zaštitu prirodne i kulturne baštine povjerena je i zaštita prirode tako upotpunjenoj Državnoj upravi za zaštitu prirode i okoliša koja je sada najviše državno tijelo s tom nadležnošću.

Državna uprava za zaštitu prirode i okoliša ima sjedište u Zagrebu s područnim jedinicama u Rijeci, Osijeku i Dnišu. Ustrojena je u odjele od kojih neki imaju i odsjeke:

1. Odjel za opća pitanja zaštite prirode i okoliša
  - Odsjek za informacijsko-dokumentacijske poslove
  - Odsjek za suradnju s javnošću
2. Odjel za zaštićena područja
3. Odjel za zaštićene biljne i životinjske vrste
4. Odjel za zaštitu zraka
5. Odjel za postupanje s otpadom
6. Odjel za procjenu utjecaja na okoliš
7. Odjel za pravne poslove
8. Odjel za inspekcijske poslove (s odsjecima)
9. Odjel za opće, kadrovske i računovodstvene poslove (s odsjecima)

U ovoj državnoj upravi zaposleno je 11 bivših studenata Tehnološkog fakulteta odnosno FKIT-a, a doministar i ravnatelj je do 1995. god bio također naš kolega **Viktor Simončić**. Sada su zaposleni **Hrvoje Buljan, Valburga (Miko) Kanazir, Nada (Lulić) Šarić, Jasenka Nećak, Nenad Mikulić, Margita (Ivanišević) Mastrović, Damir Rumenjāk, Renata (Bogović) Sinovčević, Branka (Hitrec) Stunković, Sandra (Tucak) Zorić i Vladimir Tonković.**

Kemičari-tehnolozi se uz ostale struke uglavnom bave zaštitom okoliša i to u odjelima za zrak, otpad, procjenu utjecaja na okoliš i u inspekciji. U odjelima za zaštitu prirode zaposleni su uglavnom biolozi i srodne struke.

U okviru ustrojstvenih jedinica izrađuju se strategije, programi i izvješća iz područja zaštite prirode i okoliša, prijedlozi zakona, donose podzakonski i provedbeni propisi, osigurava vođenje katastra onečišćenja (monitoring), izrađuju se stručne podloge, daju se mišljenja i prijedlozi za projekte zaštite okoliša financirane iz domaćih i inozemnih izvora, usklađuje se i prati financiranje programa, potiče, razvija i provodi međunarodna suradnja, nadzire rad i poslovanje ustanova i tvrtki za obavljanje poslova zaštite prirode i okoliša, obavljaju inspekcijski poslovi, potiče istraživanje, odgoj i obrazovanje u svezi sa zaštitom prirode i okoliša.

Iskustvo pokazuje da su najučinkovitiji djelatnici u zaštiti okoliša upravo oni inženjeri s dužom praksom u industriji, ljudi koji poznaju tehnologiju, načine mogućeg i stvarnog onečišćavanja, onečišćujuće tvari i njihova svojstva i koji ta iskustva upotrebljavaju za dobrobit cijelog društva i budućih naraštaja.

Vladimir Tonković

DRŽAVNI ZAVOD ZA NORMIZACIJU I MJERITELJSTVO

Nakon stvaranja Republike Hrvatske 1991. godine i prekidanja pravnih veza s bivšom državom na temelju Zakona o preuzimanju zakona koji se u Republici Hrvatskoj primjenjuju kao republički (Narodne Novine 53/91) preuzet je Zakon o standardizaciji, podzakonski akti (oko 350) doneseni temeljem tog Zakona do 8. listopada 1991. g. i oko 12.000 standarda (normi) za razna područja. Zakonom o ustrojstvu republičke uprave (Narodne Novine 73/91) osnovan je Republički zavod za normizaciju i mjeriteljstvo čiji se naziv kasnije mijenja (Zakon o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih organa državne uprave, N.N. 55/92) u **DRŽAVNI**

ZAVOD ZA NORMIZACIJU I MJERITELJSTVO (DZNM). 1992. g. u sastav Zavoda preuzeta su četiri odsjeka mjeriteljskog nadzora koji se nalaze u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku, zajedno s djelatnicima među kojima je i **Darinka (Privošnik) Pezelj**. U travnju 1993. g. u sastav Zavoda preuzeta je Centralna standardoteka instituta informacijskih znanosti sa svom postojećom dokumentacijom i djelatnicima, među kojima je i **Jasenka (Dumić) Žuti**.

Djelokrug rada Zavoda temelji se na Zakonu o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija (Narodne Novine 72/94) i Zakonu o

izmjenama i dopunama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija (Narodne Novine 92/96). Državni zavod za normizaciju i mjeriteljstvo obavlja upravne i stručne poslove na području normizacije, mjeriteljstva, nadzora predmeta od plemenitih kovina, ovlašćivanje (akreditacije) mjeriteljskih i ispitnih laboratorija, ovlašćivanje (akreditacija) ustanova za potvrđivanje (certificiranje) proizvoda, osoblja i sustava kakvoće; zastupa Republiku Hrvatsku u međunarodnim i regionalnim normizacijskim i mjeriteljskim organizacijama kao što su: Međunarodna organizacija za normizaciju (ISO), Međunarodno elektrotehničko povjerenstvo (IEC), Međunarodna organizacija za zakonsko mjeriteljstvo (OIML), Europski odbor za normizaciju (CEN), Europski odbor za elektrotehničku normizaciju (CENELEC), Europski institut za telekomunikacijske norme (ETSI); surađuje i s drugim nacionalnim organizacijama iz područja normizacije, ovlašćivanja, potvrđivanja i mjeriteljstva; provodi obrazovanje stručnjaka s područja normizacije, ovlašćivanja (akreditacije), potvrđivanja i mjeriteljstva; izvršava obveze koje proizlaze iz međunarodnih ugovora i sporazuma koje je prihvatila Republika Hrvatska.

U nadležnosti Zavoda je provođenje sljedećih zakona: Zakon o normizaciji (NN 55/96), Zakon o mjeriteljskoj djelatnosti (NN 11/94), Zakon o mjernim jedinicama (NN 58/93), Zakon o nadzoru predmeta od plemenitih kovina (NN 76/93) i Zakon o računanju vremena (NN 27/93).

S obzirom na specifične poslove koji se obavljaju u Zavodu, Zavod je organizacijski ustrojen po odjelima:

- Odjel za normizaciju
- Odjel za mjeriteljstvo s četiri odsjeka mjeriteljskog nadzora (OMN) koji se nalaze u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku,
- Odjel za kakvoću,
- Odjel za pravne, financijske i opće poslove, i
- Odjel za tehničke poslove.

Među prvim djelatnicima u Zavodu je početkom 1992.g. došao **Miroslav Banić**, koji radi u Odjelu za mjeriteljstvo, a u Odjelu za normizaciju od druge polovice 1992.g. radi **Nada (Ziernfeld) Markovčić. Snježana (Znidarčić) Zima i Ljerka (Horvat) Flegar** došle su u Odjel za normizaciju 1993.g. Iste godine dolazi u Odjel za kakvoću i **Biserka Bajzek Brezak**, a 1994.g. **Slobodan Galjanić**. Početkom 1997. g. u Odsjek mjeriteljskog nadzora u Zagreb dolaze **Biserka (Sinovčić) Mladinić, i Irena Matanović Pamić**, a u Odsjek mjeriteljskog nadzora u Splitu **Jagoda (Tonković) Kovačević**.

Ljerka Flegar

APO - AGENCIJA ZA POSEBNI OTPAD d.o.o.

APO je konzalting i inženjering tvrtka specijalizirana za poslove zaštite okoliša, a osobito za poslove s opasnim i radioaktivnim

otpadom.

Agencija je osnovana 1993. godine preregistracijom bivšeg Javnog poduzeća za zbrinjavanje radioaktivnog otpada.

Temeljna djelatnost APO-a jest pružanje konzultantskih usluga i obavljanje poslova inženjeringa u zaštiti okoliša, a osobito:

- izrada stručnih podloga za specifične segmente zaštite okoliša i zbrinjavanja otpada;
- izrada studija utjecaja na okoliš;
- organizacija kao i praktična provedba zbrinjavanja svih vrsta otpada;
- vođenje i koordinacija projekata zbrinjavanja radioaktivnog otpada;
- provođenje eko-marketinga, informiranja i obrazovanja javnosti.

Temeljem odluke Državne uprave za zaštitu prirode i okoliša, APO je ovlašten za obavljanje:

- poslova izrade stručnih podloga i elaborata zaštite okoliša;
- stručne pripreme i izrade studije utjecaja na okoliš;

- poslova u vezi s praćenjem stanja okoliša (monitoring);
- poslova postupanja s opasnim otpadom.

APO surađuje s više međunarodnih organizacija, specijaliziranih tvrtki te domaćih instituta i tvrtki kroz sklopljene ugovore o suradnji ili kroz članstvo u stručnim udrugama, kako bi osigurali dostupnost i primjenu novih znanja i tehnologija te primijenu najnovijih naših i međunarodni kriterija zaštite okoliša.

Glavna vrijednost APO-a su interdiscipliniranost njegovih stručnjaka, njihove reference i višegodišnje iskustvo na poslovima zaštite okoliša u zemlji i inozemstvu (pet od 13 zaposlenih ima status eksperta specijaliziranih organizacija Ujedinjenih naroda).

Agencija za posebni otpad i njezini djelatnici dobitnici su dviju državnih nagrada za zaštitu okoliša:

- 1996. godine nagradu je dobio direktor mr.sc. Damir Subašić u kategoriji Gospodarenje otpadom;
- 1997. godine nagradu je dobila Agencija u istoj kategoriji.

Upravo bivši studenti našeg fakulteta: **Ana (Dovranić) Antolović, Savka Kučar-Dragičević, Sanja Srneck-Pekas i Marijan Host** su glavni nosioci aktivnosti i poslova s opasnim otpadom.

Marijan Host

HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA

Hrvatska gospodarska komora je zajednica svih gospodarskih subjekata Republike Hrvatske. Utemeljena je zakonom 1852. kao jedinstvena i samostalna organizacija, radi predstavljanja ukupnog gospodarskog potencijala te zaštite interesa članica. Po svom je ustroju srodna europskim komorama.

Temeljni su ciljevi HGK funkcionalno i teritorijalno učinkovitije povezivanje, veća protočnost podataka na svim razinama, uspostavljanje poslovnih doticaja domaćih i inozemnih gospodarstvenika i gospodarstva općenito te uspostavljanje zajedničkog informacijskog sustava.

Teritorijalni i strukovni ustroj praćen je promjenama ustroja i načina rada njenih stručnih službi pa je u njenom sastavu više sektora:

- Sektor za makroekonomske analize
- Sektor za gospodarsku strategiju
- Sektor za ekonomske odnose s inozemstvom i promociju hrvatskog gospodarstva
- Sektor za bankarstvo i odnose s financijskim organizacijama, agencijama i fondovima
- Sektor za industriju
- Sektor za poljoprivredu, prehrambenu industriju i šumarstvo
- Sektor za trgovinu
- Sektor za turizam i ugostiteljstvo
- Sektor za malo gospodarstvo
- Sektor za infrastrukturu, promet, investicijske radove i obnovu
- Sektor za energetiku, zaštitu okoliša i sustav kvalitete
- Sektor za statistiku i informatiku
- Sektor za poslovno obrazovanje

U sastavu Hrvatske gospodarske komore djeluje i 20 županijskih komora.

U sklopu komore djeluje i 30 strukovnih udruženja.

U Sektoru za industriju težište djelovanja temelji se na radu strukovnih udruženja i zajednica proizvođača iz 19 industrijskih grana, čime se najizravnije i najprimjerenije iskazuju potrebe i interesi hrvatske prerađivačke industrije.

U dugoj povijesti komore, u sklopu Sektora za industriju, Udruženje kemijske i drugih grana industrije, radile su mnoge kolege koji su završili kemijsko tehnološki studij.

Kao tajnici Udruženja kemijske industrije radili su **Marko Krnić**, **Franjo Gregurić** (bio je i predsjednik Komore Zagreb) te **Ankica Medja**, a sada dužnost tajnika obnaša **Nikola Čabrajac**, dok **Gordana Pehneć** radi kao stručni suradnik u Udruženju.

Dužnost tajnika Udruženja kožarsko-prerađivačke industrije obavlja **Marina Biškupec**, a **Mirjana Jukić-Gambiroža** kao tajnik Udruženja tekstilne i odjevne industrije. U komori je radio i naš kolega **Stjepan Lengyel**.

Nikola Čabrajac

HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA KOMORA ZAGREB

Zagreb je dobio Komoru još 1852. godine. Komora Zagreb je u sastavu Hrvatske Gospodarske komore najveća i najznačajnija, jer obuhvaća blizu 40% sveukupnog hrvatskog gospodarstva. Pokrivajući Zagreb i Zagrebačku županiju ona ima oko 25 000 članica, od ukupno cca 61 000 koliko ih je učlanjeno u Hrvatsku gospodarsku komoru.

Komora Zagreb svim članovima HGK pruža široki spektar usluga iz različitih oblasti poslovanja i

gospodarskih odnosa sa svijetom:

- promocija članica i povezivanje poslovnih ljudi u zemlji i inozemstvu;
- organizacija nastupa članica na međunarodnim sajmovima i gospodarskim izložbama;
- organizacija trgovinskih misija;
- prikupljanje i korištenje podataka iz međukomorske burze koja djeluje pri međunarodnom uredu trgovačkih komora u Prizu (ICC);

- korištenje svjetske komorske poslovne mreže IBCC-Net System;
- izdavanje licencija za međunarodni cestovni promet;
- pružanje informacija o vanjskotrgovinskom poslovanju, međunarodnih europskih integracija, prekomorskim zemljama, bilateralnoj i multilateralnoj suradnji;
- informacije o zakonskim odredbama iz oblasti ekonomske politike, deviznoga, financijskoga, poreznoga, carinskoga sustava i bankarstva, te mogućnostima investiranja;
- Davanje prijedloga dugoročnoga gospodarskog razvitka svih sektora gospodarstva, gospodarske infrastrukture, tehnologije i informatizacije, te prijedloga u svezi ekonomsko-socijalnih kretanja;
- usluge informatičko-poslovnog servisa i Interneta.

U Komori Zagreb radili su mnoge kolegice i kolege koji su završili naš studij: Stjepan Szabo, kao tajnik Vijeća za tekstil, odjeću, kožu, obuću i gumu; Dragomir Šurija kao tajnik Vijeća za naftu, kemiju i nemetale; Krašimir Pavlič i Veronika Makovac-Šalov kao voditelji odjela za informatiku.

Sada u Komori Zagreb rade: Jasenka Plašć kao stručni suradnik za industriju nafte, kemije i nemetala, te Darinka Kosanović (Kalanj) kao stručni suradnik za industriju tekstila, odjeće, kože, obuće i gume.

Jasenka Plašć

HRVATSKA OBRITNIČKA KOMORA

Hrvatska obrtnička komora je krovna organizacija hrvatskog obrtništva i sustava u kojem je udruženo 20 županijskih obrtničkih komora, kao i 111 udruženja obrtnika u gradovima i županijama.

U članstvu Hrvatske obrtničke komore je više od 90 000 obrtnika, koji zapošljavaju više od 100 000 radnika.

Prema raspoloživim statističkim podacima, u obrtu je u 1997. godine djelovalo ukupno više od 200 000 osoba, a od toga broja su gotovo 50% bili vlasnici.

Obrtništvo je time respektabilna gospodarstvena i društvena snaga u ukupnom hrvatskom gospodarstvu i uključeno je aktivno sudjelujući, u sve tijekom aktualne gospodarske stvarnosti od gospodarskih foruma, državnih organa i ministarstava do političkih stranki, dajući svoj doprinos rastu i razvoju gospodarstva, nudeći stalnu prigodu u povećanju broja zaposlenih. Hrvatska obrtnička komora utemeljena je i djeluje od 1.7.1994. godine. Povijesno gledajući, osnovana kao Trgovačko-obrtnička komora 1852., ukinuta 1962., a obnovila je, na svečan način, rad u srpnju 1994.godine, temeljeći svoje djelovanje na dugoj tradiciji i različitosti organizacijskih oblika: dugogodišnjem djelovanju udruženja obrtnika i kasnije udruženja udruženih u Savez. Prvi srpnja proglašen je Danom Hrvatske obrtničke komore i svečano se svake godine obilježava sjednicom Skupštine, podjelom nagrada i diploma i dr.

U sklopu Hrvatske obrtničke komore djeluje i strukovni ustroj. Oblici su na razini udruženja sekcije-cehovi; na razini područnih obrtničkih komora strukovno-cehovske grupe, a na razini Hrvatske obrtničke komore savezi strukovnih-cehovskih grupa. Pri Hrvatskoj obrtničkoj komori u ovom trenutku djeluje sedam saveza strukovnih-cehovskih grupa i to:

- Savez strukovnih-cehovskih grupa za proizvodno zanatstvo
- Savez strukovnih-cehovskih grupa za uslužno zanatstvo
- Savez strukovnih-cehovskih grupa za ugostiteljstvo i turizam
- Savez strukovnih-cehovskih grupa za trgovinu
- Savez strukovnih-cehovskih grupa za prijevoz osoba i stvari, morski i kopneni prijevoz
- Savez strukovnih-cehovskih grupa za ribarstvo, morsko-slatkovodno, marikulturu i poljodjelstvo
- Savez strukovnih-cehovskih grupa za intelektualne usluge gospodarskog karaktera članovi Hrvatske obrtničke komore su također: Savez hrvatskih frizera; "Vinum croatica" - Udruga privatnih vinara, vinogradara i poduzetnika Hrvatske; Udruga brodara Hrvatske i Udruga naočalnih optičara Hrvatske.

Uz naprijed spomenuta tijela u Hrvatskoj obrtničkoj komori djeluje stalni i povremeni odbori. Stalni odbori su: Odbor za školstvo i Odbor za gospodarski sustav, poreznu, carinsku i kreditnu politiku.

Stručne, administrativne i druge poslove obavlja Komorski ured Hrvatske obrtničke komore.

U Komorskom uredu rade kolege koji su završili naš studij i to:

od 1.1.1995.godine **Ivan Herceg**, dipl.ing.tehnol., savjetnik za školstvo i

od 15.01.1997. **Bruno Mayer**, dipl.ing. tehnol., savjetnik za odnose s inozemstvom

Bruno Mayer

DRŽAVNA UPRAVA ZA VODE

Gospodarenje vodama ima stoljetnu tradiciju, utemeljenu zakonskom regulativom od prosinca 1891. god. kad je Sabor Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije donio Zakon o vodnom pravu.

Od tada pa do danas, primjereno razvitku društva i njegovih potreba s osnovnom nakanom očuvanja vodnih resursa, racionalnom uporabom voda i zaštitom njihove kakvoće razvijalo se i razvija se i dalje vodno gospodarstvo Hrvatske u cjelini.

Upravljanje vodama u Hrvatskoj polazi od ciljeva održivog i pravednog gospodarenja vodama i promicanja suradnje sa susjednim i drugim državama u primjeni svjetskih normi i međunarodnih ugovora.

Na osnovi Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija, Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske donio je na sjednici održanoj 6.10.1994.god. Odluku o osnivanju samostalne državne upravne organizacije - Državna uprava za vode.

"Državna uprava za vode obavlja upravne i druge stručne poslove koji se odnose na: upravljanje vodama i vodnogospodarskim sustavom; praćenje i prilagođavanje vodogospodarskog razvitka s potrebama gospodarskog razvitka; uređenje vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda i leda; zaštita od erozije i bujica; hidromelioracijska odvodnja i navodnjavanje zemljišta; upravljanje vodnim dobrom i njegovo korištenje; zaštita

voda i zaštita mora od zagađivanja s kopna; osigurava zalihe voda u svrhu vodoopskrbe naselja s pitkom vodom i gospodarstva s industrijskom vodom; korištenje vodnih snaga; planiranje i usklađivanje razvoja i izgradnje javnih vodoopskrbnih sustava i javnih kanalizacijskih sustava od državnog interesa; inspekcijske poslove na zaštiti od voda, korištenju voda i zaštiti voda od zagađivanja; obavljanje i drugih poslova koji su joj stavljeni u nadležnost".

S obzirom na naprijed nabrojene poslove u području upravljanja vodama, nedvojbeno se može zaključiti da je riječ o samostalnom i sveobuhvatnom upravnom i stručnom području u kojem se obavljaju upravni i drugi poslovi za izvršavanje kojih je potreban veći stupanj samostalnosti u radu što je bio osnovni razlog osnivanja Državne uprave za vode kao samostalne državne upravne organizacije.

Državna uprava za vode organizirana je na odjele i odsjeke. Kako se mnogo naših kolega u svom radu susreću s problematikom zaštite voda od zagađivanja u Državnoj upravi za vode, angažirani su u Odjelu gospodarenja vodama u čijem se djelokrugu nalazi Odsjek za zaštitu voda gdje rade naše kolege **Mladen Boršo, Radimir Rakić** kao savjetnici.

Radimir Rakić

Prema našim saznanjima naši su kolege zaposleni i u drugim državnim institucijama. Zbog njihove zauzetosti svakodnevnim obavezama nismo u mogućnosti navesti nešto više o njihovim poslovima i djelatnostima institucija, pa u ovom broju Glasnika navodimo samo njihova imena (abecednim redom) i ustanove u kojima rade.

MINISTARSTVO RAZVITKA I OBNOVE

Marija Kaštelan-Macan je pomoćnica ministra na razvojnim poslovima koji se realiziraju putem Ministarstva.

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA

Ivo Dučić, Ivana Halle, Katarina Kališnik, Neda Matijević, Franjo Mišak, Branimir Zamola.

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

Franjo Marović i Zvonimir Rek

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

Sada rade: Josip Bešić, Đulijano Grum, Mladen Jurin, Marija Kolman, Đuro Matišić, Nenad Turkalj, Andro Vrdoljak, Duško Stojanović

Prije su radili: Rajko Bijelić, Pavle Jukić, Slobodan Kocijan i Zvonimir Žeger

MINISTARSTVO POVRA'TKA I USELJENIŠTVA

Od 1997.g. tu radi Ana (Maričević) Brkić, kao načelnik Odjela za poduzetništvo, obrt i obiteljska ulaganja, u

Upravi za gospodarske poticaje. Sudjeluje u razradi i stvaranju "Programa povratka iseljenih Hrvata u domovinu".

MINISTARSTVO ZNANOSTI I TEHNOLOGIJE

Jasna (Kunštek) Tribuson je viša savjetnica i voditeljica "Popisa znanstvenika istraživača Hrvatske"

HRVATSKO VOJNO UČILIŠTE "PETAR ZRINSKI", UČILIŠTE HRVATSKE KOPNENE VOJSKE,

Ivan Jukić

Ukoliko smo neke kolegice i kolege izostavili zatajio je informacijski sustav, pa ih molimo da nas ispričaju i da nam se jave.

Emir Hodžić

RAZGOVOR S DEKANICOM FAKULTETA KEMIJSKOG INŽENJERSTVA I TEHNOLOGIJE - dr.sc. STANKOM ZRNČEVIĆ, red.prof.

Drago mi je da si moj sugovornik i to kao dekanica, kao znanstvenik i kao prijatelj. Tim redom će teći i ovaj naš razgovor za Glasnik.

Prateći dekane na našem fakultetu, vidim da si ti najmlađa dekanica, a i žensko, tako da me zanima, kako su te uspjeli nagovoriti na tu funkciju?

Biti dekan fakulteta prije svega je obveza ali i privilegij da se radi na ozbiljnom i izazovnom poslu koji se naizgled čini prekrasnim ali je zapravo mukotrpan i stresan, bez obzira da li si muškarac ili žena, da li si mlad ili star.

Međutim, kako to nije posao za cijeli život za cijeli radni vijek a svatko od nas nosi u sebi neki potencijal neke ideje koje mogu dobro doći sredini u kojoj živi i radi, nije me trebalo nagovarati da se prihvatim te funkcije. Naime, sa mogućom "sudbinom" pomirila sam se oñog dana kada sam zamjenila kolegicu Mencer na mjestu prodekana za nastavu.

Zbog obaveza koje kao dekan imam "ceh" su platile neke moje druge aktivnosti i interesi. Ne trpi jedino moj

nastavnički posao, ali istraživački rad i pisanje u struci pomalo čame u zapečku. No, na to sam bila spremna kada sam se prihvatila tog posla i odlučila staviti interese Fakulteta ispred osobnih interesa.

Koliko možeš kao dekanica kreirati politiku fakulteta?

Mislim da nije problem u kreiranju politike fakulteta nego uglavnom u realizaciji te politike koja u velikoj mjeri ovisi o okruženju u kojem živimo. Međutim, vjerujem da se svaka bitka može dobiti ako je onaj tko ju vodi dovoljno odlučan i uporan. Jedino se nadam da ću imati dovoljno vremena da ostvarim sve zamisli, a energije sam uvijek imala na pretek.

Naše sjednice Znanstveno nastavnog vijeća znadu biti pomalo burne, nikad dosadne. čini se da dolazi do polarizacije članova Vijeća na kemičare i kemijske inženjere. Dugi niz godina je velika prednost našeg fakulteta bila upravo dobra povezanost između te dvije znanstvene grane, sada, po mom mišljenju, na žalost, ta povezanost nije više "poželjna". Molim te tvoj komentar.?

Na to što su sjednice Fakultetskog vijeća "burne i nikad dosadne" gledam s pozitivne strane. Mislim da nije niti čudno, niti opasno, da članovi Vijeća u nekim pitanjima imaju različita mišljenja. To može samo koristiti ako se mišljenja pošteno zastupaju.

Činjenica je, da su kemija i kemijsko inženjerstvo dvije samosvojne discipline čije metodologije se bitno razlikuju, stoga mislim da kemičari i kemijski inženjeri trebaju nastojati da njihova disciplina bude prepoznatljiva. Međutim, zajedništvo u toj različitosti predstavlja posebnu snagu i bogatstvo našeg Fakulteta. Razvijajući tehniku i prirodoslovlje, jedna smo od rijetkih visokoškolskih ustanova koja je kadra razvijati nove tehnologije.

Teško je mimoći pitanje financiranja fakulteta, našega kao i ostalih. To je ipak jedno važno pitanje bitno za dobro funkcioniranje fakulteta i kao nastavne i kao znanstvene ustanove.?

Nedovoljno financiranje u prošlosti, a u zadnje vrijeme i apsolutno smanjenje sredstava koja se dostavljaju

Fakultetu od strane Ministarstva znanosti i tehnologije udaljuje nas od kritične razine koja bi mogla osigurati značajnije rezultate u nastavnoj i znanstvenoistraživačkoj djelatnosti.

Posebice je teška situacija sa materijalnim sredstvima koja nakon plaćenih režijskih troškova možemo izdvojiti za nastavu. Iskustva u posljednjih dvadesetak godina ukazuju, da je za kvalitetno izvođenje laboratorijske nastave potrebno 35 do 40 % iznosa plaće djelatnika, a u 1998. godini on je iznosio svega 8,27 %. Nedostatak sredstava iz proračuna pokrivali smo iz vlastitih prihoda Fakulteta. Međutim, situacija je i s tim segmentom prihoda iz dana u dan sve teža jer zbog situacije u gospodarstvu nismo u mogućnosti naplatiti ugovorene i realizirane poslove.

Kako bi ti nekog budućeg studenta nagovorila da upiše naš fakultet?

Neutemeljeni napisi u novinama u kojima se kemijska a posebice petrokemijska industrija opisuju kao najveći zagađivači te velika zdravstvena opasnost za ljude i prirodu te ih treba zatvoriti, sigurno ne doprinose interesu srednjoškolaca za naš studij.

Stoga bih budućem studentu ukazala na činjenicu, da je u doba promjena što ih donosi Informacijsko društvo profesija kemijskog inženjera jedna od najvažnijih profesija skore budućnosti, da znanja i vještine koje će steći na Fakultetu su primjerna za razvoj tehnologija i proizvoda koji mogu udovoljiti najrazličitije potrebe čovječanstva i to ne samo u pogledu vrste i svojstva, njihove kvalitetne i štedljive proizvodnje, nego i u pogledu zaštite okoliša, zdravstva i prehrane, poboljšanja života općenito.

Sigurna sam da će maštovito i interesantno predstavljanje našeg Fakulteta na nedavno održanoj Smotri Sveučilišta u Zagrebu kao i trud naših znanstvenih novaka i studenata da zainteresiranim učenicima što bolje prikažu prednosti naše struke, imati jesenas pozitivan učinak na kvalitetu i broj upisanih studenata.

Naš fakultet slavi ove godine veliki jubilej - osamdesetu obljetnicu od snivanja. Kako ćemo ga proslaviti?

Zamisli je mnogo, no neka zasada ostanu tajnom.

O fakultetu bi mogle još dugo pričati no to je tema ipak najinteresantnija nama nastavnicima fakulteta, pa predimo na tvoj znanstveni rad. Zanima me tema tvog znanstvenog rada kao i suradnici.

Područje moje znanstvene djelatnosti usko je vezano uz katalitičko reakcijsko inženjerstvo, posebice istraživanje fizičkih, kemijskih i katalitičkih značajki komercijalnih i novo sintetiziranih katalizatora, kinetike i mehanizma katalitičkih i deaktivacijskih procesa, utjecaja međufaznih i unutarfaznih otpora prijenosu tvari, mogućnosti regeneracije katalizatora, utjecaja predtretmana na aktivnost, selektivnost i stabilnost katalizatora s ciljem stjecanja znanja potrebnih za razvoj katalizatora djelotvornijih sa energetskog i ekološkog stanovišta te uštede sirovina. Tijekom dvadesetak godina iz te problematike obranjeno je oko trideset diplomskih, pet magistarskih te tri doktorska rada. Stoga mi je i broj suradnika relativno velik.

Surađujem s kolegama sa Tehnološkog fakulteta u Splitu, Instituta Ruđer Bošković, INE, Plive te naravno sa kolegama iz Zavoda.

Zajedno volimo planinariti, ti žešće, ja blaže, ali divne su te šetnje prirodom. Predloži jedan poseban izlet za našu Planinarsku sekciju.

Da bi uživali u ljepoti planina, žirokim vidicima, mirisu cvijeća i žuma, novim doživljajima i ugodnom druženju nije potrebno otići daleko od Zagreba. Međutim, kao poseban izlet za našu Planinarsku sekciju predložila bih odlazak na Bijele stijene (gdje sam prije gotovo tridesetak godina "ispekla planinarski zanat") koje su jedinstvene po ljepoti ničemu slične ni s čim usporedive. Bizarni oblici stijena, šume prašumskog tipa, male livade bogate alpskom florom i mnogim endemima, duboke neprohodne ponikve i provalije s vječnim snjegom, odišu divljom romantikom i neizrecivom čari koja zanosi svakog posjetioca. Stoga sam im vjerna, rado se vraćam i nadam se, da ću to uskoro učiniti sa kolegicama i kolegama, članovima naše Planinarske sekcije.

I na kraju nagrada! Zlatna ribica ti može ispuniti tri želje. Koje su to?

Želje izrečene glasno obično se ne ispunjavaju. Zato ću ih zadržati za sebe.

Razgovor: P. Cerjan-Stefanović

PISMA GLASNIKU

Cijenjeno Uredništvo !

Nedavno veliko povišenje plaća u zakonodavnoj, izvršnoj i sudbenoj vlasti, a malo povišenje plaća redovitim sveučilišnim profesorima potakla me da napišem ovaj prilog. Ograničila sam se na napis u našem Glasniku, jer su možda moja razmišljanja previše subjektivna i ograničena na vlastitu struku.

Počinem s izrekom koju su me u najranijem djetinjstvu učili roditelji a kasnije i škola, a ona glasi: "U znanju je snaga, u znanju je moć". Ima još mnogo sličnih izreka kao: "tko uči taj i zna", "tko radi taj i ima" it.d. Spadam u kategoriju onih djelatnika koje zovu "redoviti sveučilišni profesori". O toj kategoriji hrvatskih djelatnika malo se piše i govori, jer su sveučilišni profesori po prirodi svog posla orijentirani na svoje studente, predavanja i predavaonice, kabinete, laboratorije i biblioteke, gdje neumorno stječu nova znanja i saznanja da bi ih što uspješnije mogli prenositi na svoje studente, buduće inženjere svih struka, srednjoškolske profesore, liječnike, pravnike ekonomiste i ina zanimanja za koje je potrebno visoko obrazovanje.

Ne znam da li je našoj javnosti poznato kako se postaje "redoviti sveučilišni profesor" ?

U prvom redu ogromnim radom, koji rezultira iz znanjem pretočenim u knjige, skripta i nadasve znanstvene radove, u većini slučajeva, međunarodno recenziranim i objavljenim u međunarodnim časopisima, koji afirmiraju našu zemlju na međunarodnom planu (da ne govorim o znanstvenicima i sveučilišnim djelatnicima, koji su svojevremeno prvi upozoravali svoje kolege u inozemstvu na agresiju a ne na "građanski rat" i iz čega je proizašla peticija više od stotinjak nobelovaca i svjetski poznatih znanstvenika za zaustavljanje rata u Hrvatskoj, a koja je našoj javnosti bila nedovoljno poznata.

A što treba učiniti tijekom života da bi se postalo "redoviti sveučilišni profesor" ?

Da bi mladi intelektualac sa završenim fakultetskim obrazovanjem započeo fakultetsku karijeru mora najprije pohadati poslijediplomski studij (mnogi to danas ostvaruju kao znanstveni novaci na fakultetima i institutima gdje ih financira Ministarstvo znanosti i tehnologije), koji završava izradom magisterijskog rada, po obimu većeg od diplomskog rada, a po sadržaju predstavlja doprinos znanosti. Kao "magistar znanosti" takav se pristupnik može natjecati za mjesto "znanstvenog asistenta" na jednom od naših Sveučilišta. Kad je postao znanstveni asistent, nakon tri godine podliježe prvom reizboru gdje mora dokazati da, uz nastavni rad sa studentima, radi na izradi doktorske disertacije i da ima prihvaćenu temu za izradu disertacije. To se dakako može učiniti kada je izrada disertacije u tijeku i kada se raspoznaju znanstveni rezultati. U slijedeće tri godine takav pristupnik mora imati obranjenu doktorsku disertaciju, tj. mora postati "doktor znanosti". Tada postiže stupanj "višeg znanstvenog asistenta". Nakon isteka šest godina fakultetskog rada i objavljena tri do deset (ovisno o kriterijima matičnim povjerenstava) znanstvena rada većinom s

međunarodnom recenzijom, takav se pristupnik može kandidirati za "docenta" (Ako ne zadovoljava uvjete napušta rad na fakultetu). Izabrani docent (koji je prethodno održao pristupno predavanje iz struke za koju se natječe) preuzima predmet, kojega stalno mora unaprijedivati s novim svjetskim spoznajama, ili ga sam stvara. Osim predavanja i ispita samostalno vodi diplomske i magistarske radove (postdiplomska nastava koja obuhvaća predavanja i mentorstvo magistarskog rada najčešće nije plaćena, pa oni nastavnici koji imaju magistrande i oni koji ih nemaju dobivaju jednaku plaću), a da bi zadržao docentsko mjesto mora tijekom perioda od pet godina objaviti dodatne znanstvene radove. Ako pak želi napredovati u "izvanrednog profesora" mora postići značajan znanstveni opus u vidu objavljenih međunarodno recenziranih radova. Dakle docent koji je nakon pet godina stekao uvjete za izbor u znanstveno-nastavno zvanje "izvanredni profesor" u slijedećem periodu od pet godina u nastavnom pogledu mora raditi na unapređenju struke, kako bi studentima prenosio najnovija znanja, pisati skripta, knjige ili prevoditi stranu literaturu, te i dalje voditi diplomske, magistarske i doktorske radove, a u znanstvenom pogledu i dalje objavljivati značajnije radove iz znanstvenog polja u kojem je prepoznatljiv, a što su uvjeti za unapređenje u zvanje "redovitog profesora". Poželjno je da pristupnik za redovitog profesora, osim već opisanih poslova u nastavi, oformi vlastiti znanstveni projekt, što znači okupi ekipu mladih znanstvenih novaka i znanstvenika s iskustvom, predloži područje rada s definiranom temom i takav prijedlog prosljedi Ministarstvu znanosti i tehnologije na usvajanje i financiranje (dakako da svi prijedlozi ne prolaze recenziju). Kada je pristupnik ispunio navedene uvjete, može se kandidirati za prvi izbor u zvanje "redovitog profesora" i u tom zvanju, uz sve dosada navedene poslove, ostati uz stalno unapređenje nastave i dodatnog znanstvenog doprinosa, pet godina, kada je podvrgnut posljednjem (u najboljem slučaju šestom) izboru u karijeri, koje vrše kvalificirana povjerenstva, i tako steći status "stalnog redovitog sveučilišnog profesora", koji više ne podliježe izboru.

Sve ovo što je naprijed navedeno postiže se u idealnim uvjetima najranije sa četrdesetpet do četrdesetosam godina. A pošto idealni uvjeti ne ovise samo o marljivosti pojedinca, već i o okruženju u kojem se djeluje, naša je sredina daleko od idealne. Kao što znademo, s vječitim manjkom materijalnih sredstava i radom sa zastarjelom opremom u znanosti nije lako postizati vrijedne i respektabilne rezultate cijanjene u svijetu.

No unatoč lošem položaju sveučilišnih i znanstvenih djelatnika za koje se traži da zadovoljavaju međunarodne kriterije, oni to i čine uz goleme intelektualne i radne napore da bi ostali na svojim radnim mjestima, odgajali buduće visokokvalificirane stručnjake (za koje se i ne traže tako visoke kvalifikacije koje se traže za sveučilišne profesore), a koji sutra postaju ugledni rukovoditelji

uspješnih gospodarstvenih tvrtki, članovi vlade, ministri, članovi sabora, sudbene vlasti i dr., svi s visokim primanjima.

Kakva su međutim primanja sveučilišnih profesora u odnosu na uloženi rad i znanje koje posjeduju i prenose na druge, neka procijeni svaki čitatelj. Valja samo spomenuti da njihovi bivši daci ostvaruju veća primanja u svojim tvrtkama i na ostalim radnim mjestima, dok se mnogi umirovljeni sveučilišni profesori sa svojim malim mirovinama osjećaju kao predmeti odbačeni na smetlištu života. To zanimanje, koje je u razvijenim zemljama vrlo cijenjeno i stoga visoko materijalno vrednovano, jer daje

stručnjake koji ostvaruju boljitak svekolikom pučanstvu vlastite domovine. Kod nas je sramotno obezvrijeđeno.

Ovo svoje razmišljanje završit ću sumnjom: "da li je u znanju snaga i moć" u našoj sredini i koliko ćemo ovo još moći izdržati? Doći će vrijeme kad nam studenti više uopće neće vjerovati.

Dr.sc. Grace Karminski-Zamola
redoviti sveučilišni profesor

DRUŠTVENE VIJESTI

GODIŠNJA SKUPŠTINA DRUŠTVA

9. redovita godišnja skupština **Društva diplomiranih inženjera i prijatelja KT studija Sveučilišta u Zagrebu (AMACIZ)** održana je 12. ožujka 1999. u 18.00 sati u velikoj predavaonici Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, Marulićev trg 20 sa slijedećim dnevnim redom:

1. Otvaranje skupštine
2. Izvješće o radu društva
3. Izvješće o financijskom poslovanju društva
4. Rasprava o izvješćima
5. Ostalo

ad. 1. Skupštinu je otvorio predsjednik Društva Branko Kunst, koji je pozdravio nazočne i pozvao ih da minutom šutnje odaju počast preminulom uvaženom profesoru i počasnom članu Društva Ivanu Filipoviću.

ad. 2. U izvješću o radu Društva u 1998.g. predsjednik B.Kunst osvrnuo se na djelovanje Društva, Upravnog odbora i rad svih sekcija.

Društvo postoji punih devet godina, od 13. veljače 1990, dana kad je tijekom SUSRETA GENERACIJA, a prigodom 70. obljetnice Kemijsko-tehnološkog studija na zagrebačkom Sveučilištu Društvo osnovano s temeljnim ciljevima:

- njegovanje tradicija Kemijsko-tehnološkog studija i zagrebačkog Sveučilišta
- povezivanje diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko-tehnološkog studija radi unapređenja rada Fakulteta i Sveučilišta u Zagrebu, i
- organiziranje društvenog života članstva.

Na prošloj su godišnjoj skupštini prihvaćene nužne izmjene Statuta, na temelju kojih je aktom Ministarstva uprave Republike Hrvatske od 18.03.1998. Društvo

upisano u Registar udruga Republike Hrvatske. Time su riješene sve pravne formalnosti koje su omogućile normalni nastavak rada Društva.

Tijekom protekle godine članstvo je Društva poraslo za 40-ak ljudi, danas je upisano 1018 članica i članova. Među članicama i članovima još je uvijek premalo mlađih kolegica i kolega koji bi svojim idejama i energijom trebali usmjeravati naš daljnji rad i razvitak. Treba ih dakle angažirati, što se čini prilikom promocija na Fakultetu, no pravo značenje Društva oni uviđaju tek kad se zaposle, pa je najbolja prilika da ih se učlani kad se pojave u našim tvrtkama, institutima i fakultetima. Iako je brojnost članstva zadovoljavajuća, još uvijek ne smijemo biti potpuno zadovoljni aktivnošću članstva, njihovim sudjelovanjem u radu sekcija, u kojima se pojavljuje tek oko petina članica i članova.

Naplata članarine nešto se poboljšala u odnosu na prošlogodišnje stanje, članarinu ipak ne plaća još dovoljan broj članica i članova. Lani uvedene tehničke promjene, kad su članstvu upućene uplatnice na kojima su ispunjeni svi potrebni podatci pokazale su se dobrima, pa je i sada s Glasnikom br. 21. svim članovima poslana uplatnica; članarinu dakle treba samo na najbližoj pošti uplatiti. Obzirom na financijsku situaciju koja je početkom svake godine najteža, posebno je važna dinamika pristizanja prihoda, pa članarinu treba što prije platiti.

O novostima u Savezu društava već je pisano. Naime, nakon šest godina na Sveučilištu u Zagrebu održan je od 25. do 29. lipnja 1998.g. drugi sabor udruga bivših studenata hrvatskih sveučilišta (AMAC/AMCA), u radu kojeg su sudjelovali i predstavnici našeg Društva AMACIZ. Bio je to skup na kome se okupilo oko 150 sudionika iz zemlje i svijeta. Radni dio Sabora imao je za cilj pronalaženje novih i djelotvornijih načina povezivanja udruga bivših studenata hrvatskih sveučilišta kako bi se putem znanstvene, kulturne i gospodarske suradnje

pridonijelo razvoju Hrvatske i hrvatskih sveučilišta. Prema programu rada II sabora prvog su dana predstavnici 30-ak udruga iz zemlje i svijeta iznosili izvješća o svom radu od 1992. Godine, a na Saboru su organizirana tri okrugla stola s različitim temama. U Zaključcima je naglašeno da se ubuduće sabori svakako održavaju redovito svake 2-3 godine. Konstatirana je različitost u ciljevima, sadržaju i metodama rada AMAC-a u inozemstvu i onih u Hrvatskoj. Dok je u radu inozemnih AMAC-a dominirala borba za istinu o Hrvatskoj za vrijeme i poslije Domovinskog rata, te za organiziranje svih oblika pomoći Hrvatskoj, djelovanje AMAC-a u Hrvatskoj putem udruga po matičnim fakultetima, poput našeg AMACIZ-a, usmjereno je prvenstveno informiranju članstva o životu i radu fakulteta (i Sveučilišta), te aktivnom uključivanju članstva u različite stručne i društvene aktivnosti.

Obzirom na pripadnost istoj AMAC - organizaciji, u narednom, mirnijem razdoblju, trebalo bi raditi na smanjenju navedenih razlika, na približavanju udruga. Uvjet za to je najprije jačanje AMAC - Domus, kako bi se osposobio za koordinaciju svih aktivnosti. Rektor, prof. Branko Jeren, je obećao da će osnovati stalni ured u Zagrebu te da će se organizirati moderniji način informiranja, Internet mrežom, kakva već postoji u svijetu. Očekuje se realizacija, te uključenje našeg AMACIZ-a u navedene akcije, jer sadržaja i informacija iz AMACIZ-a zaista ima dovoljno.

Od posljednje godišnje skupštine izašla su tri redovita broja Glasnika. Broj 19 uredio je kao gost-urednik Stjepan Stopić, a obrađene su tvrtke proizašle iz bivšeg CHROMOSA, o kojima nije bilo pisano u Glasniku br.5. Dezintegracijom CHROMOSA nastale su mnoge manje tvrtke, više ili manje uspješne, ali s ukupno smanjenim brojem zaposlenika. O poduzeću "CHROMOS - Organske boje" pisao je Josip Jurman, o "CHROMOSU-AGRO" Mirko Bule, o "Hempelu" iz Umaga Dario Jurišević i Raul Širola, a o "CHROMOSU-Pigmenti" Zdenko Jurinić i Stjepan Stopić. U Glasniku br. 20 pisano je o industriji stakla u Hrvatskoj. Gosti- urednici bili su Mijo Kedmenec i Emir Hodžić, a o pojedinim tvrtkama te grane pisali su Anica Hriberski-Leskovar (Vetropack-Straža), Hrvoje Buljan (Tvornica stakla, Samobor), Nadja Likar (Boral, Pula) i Mijo Kedmenec (Hrvatska industrija ravnog stakla, Lipik). U posljednjem broju 21, kojeg ste dobili pred par dana gošća-urednica Štefica Cerjan-Stefanović upoznala je naše članstvo i s dvije nove tvrtke, kojima su vlasnici i vode ih naši kolege. Radi se o poduzeću "ITS-KEM" d.o.o., koju vode Zdenko Bodiš i Silvije Štefić, te tvrtki "RU-VE", kojoj je vlasnica Vesna Runje. Š.Cerjan-Stefanović je kao gošća-urednica uvela neke nove rubrike i time u skladu s izvješćem na prošloj godišnjoj skupštini pridonijela poboljšanju sadržaja Glasnika. Nove su rubrike u ovom broju Razgovori, Pisma Glasniku i Drugi o nama. Nadamo se da će vam se nove rubrike dopasti i očekujemo vaše primjedbe i komentare. Ponovno vas pozivamo, posebno vas iz gospodarstva, da u Glasniku iznosite vlastita mišljenja i ideje o budućnosti naše struke i kemijske industrije u Hrvatskoj u vremenu tranzicije i nakon toga. Svim navedenim autorima zahvaljujemo na prilozima, a zahvale dakako

pripadaju i svima koji su na bilo koji način pomogli izlaženju Glasnika, od S. Mutaka za pomoć pri uređivanju, Adi Čajevića iz PLIVE, grafičkog urednika, Zdravka Šimunovića iz Narodnih novina koji se pobrinuo za tiskanje Glasnika, do M. Proštenika iz INE za pomoć pri organiziranju dostave Glasnika članstvu.

U vezi s Glasnikom odnosno dostavom Glasnika, važno je da sve članice i članove odmah jave promjene adrese, jer u slučaju povrata pošte uz neažurne telefonske imenike nije lako saznati novu adresu, na koju treba poslati Glasnik. Osim toga, postoje ideje da se povodom 10. obljetnice Društva, koja će se održati iduće godine u veljači kao zadnja priredba uz 80. obljetnicu Fakulteta, izda ažurirana verzija Adresara članstva za što će nam dakako trebati i ažurni podatci. Govoreći o 10. Obljetnici Društva treba i zvijestiti da je Upravni odbor Društva formirao posebni Odbor za obilježavanje 10.obljetnice, da mu je predsjednik kolega A.Čapeta i da odbor već radi.

I u 1998. g. nastavljena je korisna praksa održavanja znanstveno-stručnih kolokvija, kojih je ukupno u 1998.g. održano 12. Kolokvije vrlo uspješno organizira i vodi Ema Stupnišek-Lisac, pa za to zaslužuje sve pohvale.

Društveno-zabavne i kulturne aktivnosti našeg članstva u sekcijama tijekom 1998. godini bile su prikazane prozircicama s pregledom nastupa zbora, izleta planinarsko-izletničke sekcije i izložaba likovne sekcije.

Zbor CHEMICAIE INGENIARIAE ALUMNI polako mijenja sastav, pomlađuje se, uz istu razinu aktivnosti. Zbor je tijekom 1998. g. imao 10 nastupa od kojih se uz redoviti godišnji koncert važnijim mogu smatrati gostovanje u Rimu, te nastup na natjecanju hrvatskih amaterskih zborova gdje je zbor osvojio visoko mjesto, srebrnu plaketu. Vrhunac u radu zbora tijekom prošle godine bio je svakako nastup u Papinskom hrvatskom zavodu sv.Jeronima u Rimu, kojom prilikom nam se pismeno zahvalio rektor zavoda, don J.Bogdan. Zbog bolesti dirigenta i zborovode prof.Z.Vitkovića zborom na zadovoljstvo članova trenutno ravna mlada kvalificirana muzičarka i članica zbora Iva Čakara.

Proljetni i jesenski športski susreti redovito se održavaju, proljetni su susreti održani u Kutini na poziv Petrokemije, Kutina, odnosno naših članova iz Kutine, dok su jesenski susreti održani u dvorani Kemijske i geološke tehničke škole u Zagrebu. I jednima i drugima ide zahvala na pozivima i gostoprimstvu. Na proljetnim susretima 20 lipnja održana su takmičenja u malom nogometu (5 ekipa), stolnom tenisu i tenisu, dok na jesenskim susretima po običaju nije bilo teniskog turnira. Na susretima u jesen po prvi puta su u egzhibijskoj malonogometnoj utakmici uz srdačne aplauze publike nastupile dvije ekipe studentica FKIT-a. I proljetni i jesenski susreti završeni su uobičajenim već tradicijskim domjenkom uz podjelu zasluženih izbornih pokala i plaketa. Opširni prilozi o rezultatima športskih susreta objavljeni su u Glasniku. Piše ih A.Glasnović, koji kao pročelnik športske sekcije zaslužuje sve pohvale ovog skupa za svoj požrtvovan i uspješan rad.

Osim redovitih športskih susreta dvije stolnoteniske

ekipe AMACIZ nastupaju u ligi SOKAZ-a, natjecanju zagrebačkih stolnoteniskih amatera. Prva ekipa (A.Glasnović, F. Glasnović i B.Perhač) je u prošloj sezoni osvojila 3.mjesto u 4.ligi, te se tako plasirala u viši rang, 3.ligu. Druga ekipa (Nikica Sišul, Zlatko Ivančić, Mario Miljavac) uspješno se natječe u 6. natjecateljskom razredu. Potrebno je istaknuti i Borisa Perhača po nadasve uspješnim nastupima na veteranskim turnirima u dresu našeg AMACIZ-a. U prošloj je godini osvojio Prvenstvo Hrvatske za veterane u parovima, na turniru veterana u Bekescsabi (Mađarska) bio je 3. u pojedinačnoj konkurenciji, a ove godine u Stubici u kao pojedinac drugi.

Planinarsko-izletnička sekcija protekle je godine priredila 7 zajedničkih izleta od Bizelja grada preko Žumberka, Kalnika i Modruša do Medvednice. Na izletima je sudjelovao promjenljiv broj članica i članova, a organizator izleta je pročelnik sekcije Emir Hodžić čiji trud sve članice i članovi, te Upravni odbor Društva posebno cijene.

Okvirni plan izleta za 1999.g. je sljedeći:

Siječanj: Samoborsko gorje

Veljača: Medvednica ili Bizeljsko

Ožujak: Donačka gora, Rogaška Slatina

Travanj: Međimurje ili Grebengrad

Svibanj: Žumberak ili Lisca

Lipanj: Lonjsko polje ili Boč

Srpanj: Dolina Mrežnice ili Sabljaci

Rujan: Velebit ili Logarska dolina

Listopad: Moslavačka gora

Studeni: Vinskim podrumima Plešivice

Prosinac: Medvednica ili Samoborsko gorje

Likovna sekcija aktivno djeluje, okupila je i nove članove, tako da je predavaonica na Marulićevom trgu 19 katkada pretijesna za sve entuzijaste, slikare. Pročelnica sekcije kolegica Željka Hodžić i stručni voditelj prof. A. Forenbacher zaslužni su za uspješan rad sekcije.

U galeriji AMACIZ organizirane su protekle godine 4 izložbe, od zajedničke izložbe članova naše likovne sekcije do izložbi vanjskih izlagača. Izložbe su bile zapažene i dobro posjećene, a zahvala pripada organizatorima izložbi Ž.Hodžić, B.Borovnjak, i M.Tkalčecu.

Iz ovog sažetog pregleda vidi se aktivnost svih sekcija i Upravnog odbora Društva. Te su aktivnosti i rad Društva tijekom 1998.g. u cjelini pridonijeli osnovnim ciljevima Društva, povezivanju što većeg broja naših kolega radi podsjećanja na tradicije našeg studija odn. Fakulteta, radi stručnih rasprava i konačno radi ugodnog druženja članstva.

Za sve navedene aktivnosti bila su potrebna i financijska sredstva, koja su u 1998.g. dijelom osigurali sponzori. Njih nažalost nema dovoljno i malobrojnim

se ovdje javno zahvaljujemo. To su:

Gradski odbor za kulturu, Zagreb

FKIT, Zagreb

PLIVA d.d., Zagreb

INA Industrija nafte, Zagreb

PETROKEMIJA d.d., Kutina

NARODNE NOVINE d.d., Zagreb

CHROMOS - Organske boje

HEMPEL, Umag

CEMENT, Koromačno

VETROPACK, Straža

Kemijsko-geološka tehnička škola, Zagreb

ad. 3. Nada Trajkov podnijela je izvješće o poslovanju Društva u 1997. godini. Društvo je u 1997. g. poslovalo pozitivno, što nije bilo lako, jer prihode je sve teže ostvariti, pali su prihodi od sponzorstva, a rashodi zbog porasta cijena usluga i razgranatih aktivnosti Društva rastu.

Iz rekapitulacije izvješća vidi se da se uz prihode od 93.610,52 Kn i rashode od 90.769,88 Kn saldo na kraju godine iznosio tek 2.840,64 Kn, što je znatno smanjenje u odnosu na prošlogodišnji saldo od 17.791,95 kuna.

ad 4. U raspravi o izvješćima sudjelovali su A.Čapeta, S.Zrnčević, E.Hodžić, M.Proštenik, H.J.Mencer, M.Brajčić, Š. Cerjan-Stefanović i B.Kunst.

Između ostalog predloženo je da se:

- povodom proslave 10.obljetnice Društva uz svečanu sjednicu i nastupe svih sekcija održi i Bal kemičara, te da se po mogućnosti izda 2.izdanje Adresara

- da se članstvo međusobno poveže i e-mailom (brojeve uvesti u Adresar)

- da se u predvorju zgrade na Marulićevom trgu 20 osigura ormarić za informacije članstvu, u kojem bi svaki pešak bile svježe obavijesti o radu Društva i sekcija,

- da u Glasniku svoju stranicu dobiju i studenti,

- da se radi boljeg protoka informacija više angažiraju i povežu s Upravom organizatori redovitih susreta svake pojedine generacije

Po završetku rasprave oba su izvješća i zaključci rasprave stavljeni Skupštini na usvajanje. Skupština je jednoglasno prihvatila podesena izvješća i zaključke rasprave.

Budući da u točki 5. dnevnog reda nije bilo materijala i da je dnevni red iscrpljen Skupština je zaključena u 19,35 sati.

Branko Kunst

XVI HRVATSKI SKUP KEMIČARA I KEMIJSKIH INŽENJERA - druga strana medalje

XVI. Hrvatski skup kemičara i kemijskih inženjera održan je u Splitu od 23. do 26. veljače 1999. g uz odličnu organizaciju, visoku kvalitetu predavanja (domaćih i stranih), i veliki broj sudionika (oko 450), posebno onih mlađe generacije. Sunčani dani uz ugodnu temperaturu od oko 16°C nisu bili dovoljan mamac za vrijedne slušatelje zanimljivih predavanja, a i hodnik s posterima bio je uvijek pun mladih ljudi željnih novih iskustava i susreta s kolegama.

Međutim, večeri su bile naše!

Domaćini su nas svaku večer zaposlili nečim novim čime su nam omogućili druženje i izvan hotela Marjan, gdje smo radili od 8-18 sati.

Prvu večer bilo je otvaranje izložbe slika pod naslovom "Tajne veze kemije i umjetnosti" uz obilnu dobrodošlicu u salonu hotela Marjan. Raznovrsnu i po okusu primamljivu dobrodošlicu priredio je gradonačelnik Splita prof. Ivan Škarić u božanstvenom Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika. Ugodnom je druženju pridonio zbor "Mirta", pa se broj članova zbora ubrzo popunio učesnicima Skupa. Treća noć - novo iznenađenje - predstava Tosce u obnovljenoj zgradi Hrvatskog narodnog kazališta.

Jedina slobodna večer, ako se niste odlučili za zajedničku večeru, razdijelila nas je po poznatim splitskim konobama Varoš, Lučica, Jozo i ACI Marina. Svaka je grupa smatrala da se najbolje provela. Lijegalo se dakle, svaku noć iza 24 sata. A drugo jutro već u osam sati trebalo je biti na doručku i odmah poslije na predavanjima. Nije čudo da je bilo i posljedica burnog života. Kolega Valić natukao nogu, Miroslav Gojo slomio ruku, mlađi Žanetić padao od umora. Nisu nas mimoišle ni povišene temperature.

Skup je inače dobro praćen u tisku i na televiziji, a veliki odjek imao je okrugli stol s temom "Znanje-razvoj-proizvodnja",

Boravili smo u Splitu 4-5 dana, a saznanja, kontakata i novih poznanstava bilo je dovoljno da ih negujemo i podržavamo do sljedećeg XVII Hrvatskog skupa kemičara i kemijskih inženjera u Osijeku 2001. godine.

Stefica Cerjan-Stefanović

SUSRET GENERACIJE UPISANE 1963/64.

Početkom prosinca najprije telefonski, a potom i pismeno, obaviješteni smo o prvom susretu generacije upisane na Tehnološki fakultet 1963. godine. Bila je to generacija od 126 upisanih studenata, od kojih je 80-ak diplomiranih. Sam poziv imao je vrlo zanimljiv početak "Sastale se tri gracije iz generacije na sjeveru Kroatije" itd. Skraćeno rečeno, saznali smo dan i mjesto sastanka, 18. prosinca 1998. u 20 sati u ugostiteljskom objektu INE u Vukovarskoj.

Slijedilo je telefoniranje, informiranje, provjeravanje da li su svi primili obavijesti. Nestrpljenje, mnogo pitanja tko će doći i ono obavezno da li ćemo se prepoznati. Godine su prohujale, životni putovi odveli su nas na različite strane, a sada je prilika da se nađemo, ponovo "prepoznamo" i vratimo životni film u dane studentskih dana.

Moje nestrpljenje uvjetovalo je da sam među prvima bila na ugovorenom mjestu. Pokazalo se to savršenim mjestom za susret generacije, pravi božićni ugodaj, okićeni borovi i božićna dekoracija u svim prostorima u kojima se susret odvijao. Polako su pristizali kolegice i kolege iz generacije, mnoge ne poznajemo, jer se nakon studija nismo više sreli. Upoznavanje i prepoznavanje vrlo brzo je prošlo, nakon čega smo se razmjestili oko

ukusno aranžiranih stolova.

Sastanku se odazvalo 40 kolegica i kolega, na žalost pet naših kolega više nema među živima.

Tu počinju priče iz studentskih dana, poneka informacija o proteklom vremenu, o poslovima koje smo radili ili sada radimo, pa ponešto o našim obiteljima. Većinom su došli ljudi koji stanuju u Zagrebu i okolici, ali bile su i kolegice i kolege iz Osijeka, Karlovca, Rijeke i hvale vrijedan dolazak kolegice Marice Golja iz Bugojna, R BiH.

U prekrasnom ambijentu brzo je krenuo razgovor, a sve uz bogati jelovnik i piće koji su za nas dogovorile kolegice iz organizacionog odbora.

Kulminacija našeg druženja bilo je zajedničko slikanje. Kako je to izgledalo prosudite i sami. Rastali smo se iza ponoći, sa željom da se ponovo sastanemo u što kraćem roku. Bilo je dogovoreno slanje slika, što smo s radošću i učinili. Slike smo odaslali i mnogi kolege su nam se javili. Među odgovorima jedno pismo kolege. "Zahvaljujem se na lijepim fotografijama. Bit će mi trajna uspomena. Mnogo pozdrava svima iz organizacionog odbora", i ja bi dodala hvala kolegicama Mirjani Mervić-Stepanić, Dubravki Šimunić-Donelli i Dragici Steiner-Grgesina.

Za buduću susret generacije obratite se kolegicama:

Mirjana Stepanić, Zagreb, Pokornoga 10, tel. 01 23 30 571
 Dubravka Donelli, Zagreb, Vijenac Frane Gotovca 1, tel. 01 660 3071
 Dragica Grgesina, Osijek, Senjak 50/IV, tel. 031 573 964

Dubravka Vončina-Kedmenec
 Zagreb, Vodnikova 19/1, tel. 4843178

U Zagrebu, ožujka 1999.

ZBOR "CHEMICAЕ INGENIARIAE ALUMNI"

VELIKI USPJEH NA NATJECANJU ZBOROVA

U ovu sezonu zbor je ušao s velikim planovima, no neki nastupi i aktivnosti morali su biti otkazani zbog loše financijske situacije.

6.veljače uveličali smo promociju na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu.

Za redoviti godišnji koncert u Hrvatskom glazbenom zavodu program je s nama uvježbavala mlada dirigentica **Iva Čakara**, koja je zamijenila našeg stalnog zborovođu Zdravka Vitkovića, odsutnog zbog bolesti. I.Čakara radila je s nama s puno entuzijazma i uspjela nas je dobro pripremiti za koncert, koji je po mišljenju svih naših vjernih služatelja dobro uspio. Izvodili smo djela hrvatskih skladatelja (Dugan, Marković, Slavenski, Žganec), te skladbe "O Occhi manza mia", O. Di Lassa, "Madrigal" C.Monteverdija, "Ave Maria" A.Brucknera, "Ave verum corpus" W.A.Mozarta, "Stabat mater" G.Rossinija, "Bogorodice djevo" S.Rachmaninova, i Panis angelicus"

C.Francka. Nakon burnog pljeska kojim nas je publika srdačno pozdravila izveli smo i uobičajeni bis. Članovi zbora dali su na koncertu sve od sebe, jer je u gledalištu u ulozi kritičara bio i naš dirigent Z.Vitković. Iskreno smo željeli da naš uspjeh bude i nagrada za trud Ivi Čakari. Mnogi naši kolege koji redovito prate naše nastupe uočili su napredak zbora, a tome su sigurno pridonijele i nove članice, naročito one iz sopranske dionice. Nastup na koncertu snimljen je i na compact-disku.

Nismo se niti stigli odmoriti od koncerta, a već smo se morali intenzivno pripremati za natjecanje zborova koje je u dvorani HGZ-a održano 20.ožujka. Za natjecanje nas je pripremio prof.Vitković a nastupili smo s prijavljenim kompozicijama (Monteverdi-Madrigal, Dugan-Molitva, Marković-Vocka poslije kiše, Dugan-Crnačka iz Ruande, te dvije Jurjevske iz Buševca i Dubranca). Bio je to zadnji dan trodnevnog natjecanja,

te su članovi zbora bili nazočni i kratkom koncertu, što ga je izveo zbor Palma, lanjski pobjednik takmičenja. Nakon koncerta nestrpljivo smo očekivali proglašenje rezultata i bili smo jako sretni kad je objavljeno da smo osvojili srebro. Zanimljivo je da su ocjene zlatnih i srebrnih priznanja bile vrlo bliske, pa je Komisija ocijenila da su zborovi sve kvalitetniji. A za konac, prozvan je naš zbor *Chemicarum Ingeniarum Alumni* kao zbor koji je najbolje izveo skladbu domaćeg autora. Za "Vočku poslije kiše" Adalberta Markovića dobili smo dva pokala.

10.travnja prije podne nastupili smo na promociji diplomiranih inženjera na matičnom nam Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije, a iste smo večeri nastupili u kristalnoj dvorani Zdravilišta u Rogožkoj Slatini s programom koji smo prezentirali i na koncertu u Zagrebu. Nakon uspješnog koncerta priređen nam je prigodni domjenak.

Od nastupa na Korčuli (Blato i Korčula) predviđenog za 24.travnja morali smo nažalost odustati zbog materijalno-financijskih poteškoća i visokih troškova gostovanja.

Ljerkica Smojević

BILI SMO U RIMU !

Dodoh, vidjeh ..... i vratih se. Puna prekrasnih dojmova. O Rimu, "vječnom gradu", "gradu ljubavi", "gradu vjere". Glavnom gradu Republike Italije, na rijeci Tiber, u kojem živi 4 milijuna stanovnika (skoro kao u cijeloj Hrvatskoj). Grad, kojega je u VII stoljeću prije Krista prema predaji utemeljio Romul, nakon što je ubio brata Rema, a znate ono: obojicu je othranila vučica, koja ih je našla na obali Tibera u koji ih je bacio njihov zločesti stric Amulije, nakon što im je ubio majku Reju itd., itd.

Ali, mi nismo išli u Rim da bi proučili njegovu povijest, nego smo bili gosti Hrvatske crkve sv.Jeronima u kojoj smo 22.studenoga 1998.g. svojim zbornim izvedbama popratili svečanu Misu održanu povodom blagdana Krista Kralja. Poslije Mise za sve dobronamjernike koji su nas htjeli poslušati održali smo u istoj crkvi koncert. I bilo je to nezaboravno.

Naša hrvatska crkva u Rimu, mi (zbor s dirigentom) pred glavnim oltarom, publika pred nama i predivni zvuci Zajčeve "Ave Marije", Kaplanovih "Oče naš" i "Dugo u noć", Požgajevog "Laudate Dominum", Duganove "Molitve", Zlatičevog "Da uskresnet Bog" i Cossetovih "Kostanja" i "Medimurja". Zajedno s divnim zvucima naših hrvatskih majstora nota titrala su i naša srca. Bili smo ponosni i sretni što smo tu, što svojom pjesmom ispunjavamo prostor djelića naše domovine tu u tuđini i što nas slušatelji uvažavaju, jer osjećaju koliko smo dio svega što nas okružuje. Zaključili smo to po pljesku. Dugom i srdačnom. I time je službeni dio našeg dolaska u Rim bio završen.

Sljedećeg dana (23.11.) stiže nam Mario, Splićanin, koji studira u Rimu, a poslao ga je zamjenik našeg veleposlanika da nam bude vodič kroz Rim i da nam u dan i pol pokaže najviše što može od znamenitosti

"vječnog grada". A Mario, divno dijete "lijepa naše" nije štedio ni vrijeme, ni riječi, ni truda da nam u nemoguće kratkom vremenu pokaže i ispriča što više o Rimu. Divili smo se tom mladiću koji je pokazao veliko poznavanje povijesti grada u kojem stjecajem prilika živi, a koje nam je na sebi svojstven, jednostavan, dječjački, a opet znalacki način prenosio.

Proveo nas je Vatikanom, s nepunih 5 km² jednom od najmanjih država na svijetu, njegovim trgom bazilikom i sv.Petra, pokazao nam papinske palače, spomenuo (nismo ih stigli pogledati) vatikanske muzeje i vrtove. Vidjeli smo smjenu straže papinske garde i naravno "uslikali" se uz prugaste narančasto-plave vojnike. Neki su se popeli na kupolu bazilike visoku 132 m, djelo graditelja Michelangela, koji nije doživio njeno dovršenje. S kupole puca predivan pogled na gotovo cijeli Rim. Divota za panoramske snimke.

Osim Vatikana Mario nam je nastojao pokazati i najzanimljivije dijelove Rima. Redom:

Bazilika sv.Marije Snježne koja je prema legendi sagrađena na brežuljku na kojem je jedinom bilo snijega, jer je tako željela Majka Božja, koja je došla u san patricija Ivana, koji onda s tadašnjim papom Liberijem gradi crkvu. U toj su crkvi kosti sv.Jeronima, koji potječe iz naših krajeva. Tu je i grob pape Siksta V. koji je hrvatskog podrijetla. A tu su svoje prve mise služila dvojica hrvatskih kardinala Alojzije Stepinac i Franjo Šeper.

Slijedi bazilika sv.Ivana Lateranskog iz koje nam ostaju u sjećanju "svete stube" za koje se tvrdi da su donesene iz Jeruzalema, a da je po njima Krist išao na suđenje Pilatu.

Naročito nas se dojmila bazilika sv.Pavla izvan zidina, izvan teritorijalno vlasništvo države Vatikan. Iz nje pamtimo medaljone (okrugle slike) sa slikama svih papa, od prvog sv.Petra do onog koji trenutačno vlada i posebno je osvijetljen, a to je sada Ivan Pavao II. Ima još nekoliko praznih medaljona, a predaja kaže da će kad se i posljednji medaljon popuni doći kraj svijeta. No, nadamo se da će protivnici propasti svijeta postaviti novi red medaljona i tako spriječiti kraj.

Spomenimo i crkvu sv.Petra u okovima, gdje se po predaji čuvaju okovi, kojima je sv.Petar bio okovan u Jeruzalemu. Za nas Hrvate ovaj je hram važan po tome što se u njemu nalazi grob Julija Klovića Croate, najslavnijeg minijaturista u povijesti.

Vozeći se gradom prošli smo kraj Circusa Maximusa, čuvenog po utrkama dvokolica s konjima, zatim kraj Venecijanskog trga s palačom, a tu je odmah i "rimski Medvedgrad", tj. oltar domovine s grobom neznanom junaku iz I.svjetskog rata i vječnom vatrom. Prošli smo zatim kraj Andeoske tvrđave s mostom anđela, kraj trgova careva Cezara, Trajana, Augusta i dr., kraj Konstantinovog i Titovog slavoluka, kraj sinagoge i palače pravde. Slikali smo se na "štengama" Španjolskog trga (uz podsjećanje na filmove "Praznik u Rimu" i Djevojke sa Španjolskog trga"). Bacili smo preko glave, okrenuti leđima (tak se to mora) hrpu lira u fontanu Di Trevi, uz želju (pazi žmirečki) da se ponovno vratimo u Rim i to po mogućnosti 2000-te godine, za doček koje se čitav sveti grad grandiozno priprema. Jer svršetak tisućljeća i 2000-ti Kristov rođendan to i zaslužuju. Zato smo oprostili Rimu sve one puste skele, jute i plahte, kojima su prekrili

sve iole značajnije objekte da bi ih uljepšali.

Svakako treba spomenuti i silazak u katakombe, stara rimska groblja, od koji je najznačajnije ono sv. Kalista. I gle, već u drugoj prostoriji nailazimo na kip mučenice sv. Cecilije, koja je umrla s pjesmom na ustima, pa je katolici štiju kao zaštitnicu glazbe. Tu joj odmah preporučismo naš zbor, nek nas ima u vidu.

Također nas je oduševio Koloseum. Pazi ovo: stadion koji može primiti 80.000 posjetitelja, a isprazni se za 10 minuta (molimo "rekonstruktore" starog Dinamovog stadiona da kopiraju ideju.) Tu je još Rimski Forum ili Trg izgrađen na isušenoj močvari, a služio je za trgovanje, javne svečanosti, izbore sudaca, vjerska slavlja, a proslavio se javnim suđenjem okrivljenih pred vrlo dobro organiziranom sudskom vlašću. (Oni u Haagu bi to svakako trebali proučiti.)

Mislim da se Mario neće ljutiti ako nisam spomenula sve što je on uspio obuhvatiti u dan i pol razgledavanja, a izveo je to zaista majstorski. I opet mu hvala!

No, morali smo malo i u shopping. (Ne previše i ne svi, mogućnosti su nam bile ograničene.) Pa, na juriš stići u nedjeljno podne na Angelus sv. Oca. Trebalo je

povremeno nešto i "klopnuti" (pa makar i u kineskom restoranu). A trebalo je i odspavati.

Moram ovdje pohvaliti naš Hrvatski hodočasnički dom, koji nas je toplo i srdačno ugostio i time još više uljepšao naš boravak u Rimu. Hvala im. Hvala i našim vozačima, koji su nas profesionalno vozali, a omogućili su nam i jedno "malo noćno autobusno druženje" kad nisu uspjeli otkloniti kvar na kotaču, pa smo uz cestu dremnuli u autobusu, dok nisu proradili talijanski vulkanizeri da nas oslobode nevolje.

Vozeći se kući iskoristili smo vrijeme za analizu našeg nastupa u Rimu. I dok smo mi bili vrlo zadovoljni sobom, naš je maestro bio drukčijeg mišljenja (Bog zna zašto).

Sve u svemu, bio je to jedan put za pamćenje. A ovo izvješće neka to potvrdi.

Ipak, jedva čekam da neki novi put baci sjenu na ovaj rimski. Posrećilo nam se, daj Bože.

Elvira Božičević,
članica zbora

LIKOVNA SEKCIJA

Cijenjenim članovima Društva AMACIZ!

U prošlom broju našega Glasnika (zbog tehničkih razloga) nije bio uvršten prilog naše Sekcije koji se odnosi na naš posjet Grazu, gdje se održavala prekrasna izložba slika impresionista.

Taj posjet ilustriramo prospektom o izložbi, fotografijom s pogledom na dio grupe snimljenom na putu prema izložbi u prekrasnom ambijentu kako već dolikuje umjetničkom nivou naše grupe, te člankom cijenjene, mladenačke i vesele članice Likovne sekcije Renate Mladić.

"O umjetničkoj ocjeni i vrijednosti slika na samoj izložbi ne bih željela govoriti. To je zaseban doživljaj svakog pojedinca. No najupečatljivija slika bili smo mi sami. Sjatili smo se ko pilići oko profesora. A na samoj izložbi nastalo je opće naguravanje i laktarenje. Šo bliže profesoru čuti što govori. Odjednom vratilo se naše đaćko doba. Osjećala se atmosfera razreda punog uznemirene i znatiželjne dječice koja plijene pažnju svog starješine svojim upitkivanjem "Profesore, profesore...!" Bilo je dirljivo vidjeti tu sliku. Nadmašivala je sve slike velikih majstora. Puna nježnosti i blagosti kao kad Madona nježno miluje svoje čedo. Takav je zapravo bio naš profesor, dijeleći nam poglede, nježno nas gladeći, strpljivo odgovarajući na sva naša pitanja, žaleći se na računovo ova ili onoga, približavajući nam svojim znanjem važnost nekog umjetnika ili njegovog umjetničkog djela.

A profesor je guštao u svima nama i sa svima nama, kao uostalom i na našim satovima likovnog odgoja. I preživio je... Tako je prošlo naše druženje. Vraćali smo se u Zagreb puna srca i praznih džepova. I naravno punih torbi. Nekome se virile cipele, a nekome slatkiši. No najviše je bilo onih s kistovima i

uljanim bojama marke Schminke, koje se kod nas vrlo rijetko mogu kupiti.

14. siječnja 1999. g.

Renata Mladić

Sljedeći dio odnosi se na našu redovitu skupnu godišnju izložbu slika koja se održavala od 12.03. do 16.04. o.g. Za tu prigodu marljiva i simpatična članica naše Sekcije Nina sastavila je sljedeća dva priloga:

PRED IZLOŽBU

Veljača 1999.g. je u Likovnoj sekciji AMACIZ-a vrlo burna. Sve članice grozničavo finaliziraju svoje radove u nadi da će profesor Forenbacher odobriti dragoj slici prolaz na izložbu.

Jasna dovršava jabuke u košarici. Još ih mora uokviriti. Božica bi se kao falsifikator obogatila. Impresioniste obožava. Kopije izgledaju ljepše od reprodukcija. Profesor tvrdi da se imitiranjem genija odlično uči. Božica sluša.

Štefica je stalno na izložbama. Prvo vlastita - samostalna, pa izlaganje u južnoj Hrvatskoj, u Splitu, sada ovdje, na skupnoj s nama. Bravo Štefica !

Vera demantira sve priče o "sve krivima". Obožava svekrvu i slika je u nekoliko tehnika.

Željka obožava životinje, ali ne kada su preblizu. Na slikama ispadaju bajno. Orao nas strogo gleda, a konji će se možda unovčiti.

Vesna skriva najbolje stvari. Noć na Selskoj cesti stvorila je u jednom dahu. Imala sam poziciju pogodnu za gledanje nastajanja toga djela iz duše. Kad ju je završila skrila ju je. Vesna, pokaži nam.

Štefanija leti daleko, djeci u SAD. Slike u dogovoru s profesorom pohranjuje do izložbe. Kompozicije su interesantne. Šteta što nije s nama.

Zdenka je moja šulkolegica. Nismo se vidjele 30-ak godina. Ipak se prepoznamo. Slike su joj majstorske. Pejzaži blistaju sa zida.

Dubravka obožava tikve (buče). Nabavlja ih čak i na ničijoj zemlji. Poslije svjetle s istaknute pozicije u dvorani. A tek je krenula na tečaj.

Renata nam se ponovno rodila. Mnoge samostalne izložbe su iza nje. O likovnim kolonijama da i ne govorim. Renata, pazi kak ideš prek ceste !

Irena, Ružica, Dubravka, Gordana, Zorka, Marija, Nada i precizni Zlatko slikaju kao ....pravi.

Ljiljana Kos-Hebrang - Nina

OTVORENJE IZLOŽBE

Napokon sretan dan. Peku se kolači i slanci. Svaka "umjetnica" dokazuje spretnost i u kuhinji. Tko nije u formi, zna dobru slastičarnu. Uglavnom, oko 7 sati navečer, stolovi glavne dvorane prepuni su oblizejka. Zidovi su okićeni slikama. Slikari srihtani i označeni novim bedževima uzbuđeno očekuju posjetitelje. Hoće li uspjeti Željkin dogovor s violinistom ?

Skupština je završila i krema hrvatske kemije stiže na izložbu. Dolaze djeca, unuci, prijatelji. Počinje otvorenje. čita se osvrt profesora Forenbachera **Uz izložbu amatera Likovne sekcije AMACIZ**. Gospodin profesor nažalost nije s nama. Spriječen je. Više voli rad nego slavlja. Kad radimo, prvi je !

Izložbu otvara urednica kataloga Biserka Borovnjak-Zlatarić, a pročelnica Sekcije Željka Hodžić proziva

umjetnike, kako bi ih auditorij bolje uočio i kiti ih crvenim cvjetovima.

Uzbuđeni smo i ponosni. Željka nam je u Sekciji više nego mama. Hrani nas, hvali nas i divi nam se. Željka, hvala ti !

Violinista Filip Ester je stigao ! Poslije Mozarta, na kojeg nam je sličio, na blok-flauti je svirala mala Martina Vasilj.

Svi smo raznježeni, hranimo se i pojimo, gledamo slike, uživamo ! Već planiramo što ćemo naslikati za sljedeću izložbu u 2000. godini.

Naša rijeka, kako reče Željka, dobiva nove i nove pritoke koji je obogaćuju, neki presušuju, a mnogi ostaju i čine Likovnu sekciju AMACIZ-a sve boljom i raznolikijom.

Ljiljana Kos-Hebrang - Nina

I prof. A. Forenbacher, stručni voditelj naše Sekcije napisao je za katalog uz izložbu svoj dojam i vrijedno je da ga pročitate i saznate nešto više o nama (pogotovo ako niste bili na izložbi).

"U radnoj prostoriji likovne sekcije AMACIZ-a živost, vreva, uzbuđenje, ... Biraju se radovi za VII. skupnu izložbu članova sekcije. A što se nudi oku ? Sve što svijet može ponuditi, sve što donosi život: autoportreti s koncentracijom gledaju promatrača, mlade su bake s ljubavlju krokirale svoje unuke, starica obježene čeljusti koštunjavom rukom grčevito steže torbicu, članice likovne sekcije predaju se radu u svojoj prostoriji.

Nižu se pejzaži i vedute, šume, livade, rijeke i slapovi. .... evociraju se vidici doživljeni na putanji svakodnevnice, pogledi kroz prozor, sjećanja na planinarenje, na prošli odmor. .... a tu su životinje, ptice, obični predmeti, plodovi zemlje. .... I pristupi su različiti: tu je ljupkost prostodušnosti, tamo žestina izražaja, tamo dalje razum kontrolira instinkt. .... Pa ako sve uvijek i ne uspije, pošteno htijenje pozlaćuje trenutak predanog dijaloga sa svijetom i samim sobom.

A što će biti kad se sve to nade na zidu ? Nema problema ! Zidovi su čvrsti, oni će sve to ponijeti, i s njih će zračiti raznolikost, ushit i vedrina."

F.

Atmosfera na otvorenju izložbe ilustrirana je fotografijom članova Likovne sekcije i fotografijom ugodaja pri umjetničkom dijelu programa (violinist Filip Ester i dio oduševljene publike).

Željka Hodžić

PLANINARSKO-IZLETNIČKA SEKCIJA

Još malo pa nam prođe prva polovina 1999. g. (ovaj izvještaj pišem početkom svibnja) i dolaze pravi mjeseci za planinarenje. Naša Sekcija nije "sjedila" skrštenih ruku i čekala prave mjesece, nego smo i u zimskim mjesecima bili aktivni.

U siječnju i veljači bili smo u Samoborskom gorju. U siječnju je stazu odabrao Branko Kunst. Okupljanje je bilo na autobusnom kolodvoru u Samoboru, okupilo se 23 člana sekcije. Iako je bila polovina siječnja dan je bio pravi proljetni. Kretali smo se od Šoićeve kuće do Oštrca, gdje je bio odmor i "punjenje gorivom". Na povratku smo od Oštrca krenuli prema Velikim vratima (smjer Japetića) od kojih smo se spustili natrag do Šoićeve kuće.

-
-
-

snijega, pa nije nedostajalo ni klizačkih zahvata. Sve u svemu bilo je veselo uz 4 i pol sata ugodnerekreacije.

U veljači smo ponovno u Samoborskom kraju, jer bilo je fašničko raspoloženje. Kako nam je bilo i kuda smo planinarili vidjet ćete iz priloga naše članice, redovite učesnice svih izleta i glavne fotoreporterke Irene Lukić.

U ožujku smo krenuli u inozemstvo, u Sloveniju. Dugo smo planirali izlet na Liscu, ali smo ga zbog loših veza stalno odgađali. Zahvaljujući našem kolegi i članu ŽELJKU CEROVEČKOM, koji nas je opskrbio svim potrebnim informacijama i kartama ovaj puta smo bili nepokolebljivi. Okupilo nas se 14 i vlakom smo ubrzo stigli do Sevnice. Mnogi su odustali jer je dan prije padala kiša, no nedjelja je bila sunčana i ugodna, pa su kasnije i zažalili. U Sevnici

nas je dočekaao kolega Cerovečki i usmjerio na pravu stazu prema Lisici, a kasnije nam se pridružio na samoj Lisici i opskrbio nas pivom. Zajedno smo se družili u planinarskom domu do povratka drugim putom u Sevnicu. Ovom prilikom mu se

posebno zahvaljujemo na dragocjenim informacijama i ugodnom društvu. Sam uspon na Lisicu trajao je 4, a spust oko 3 sata, tako da je to bio jedan od naših dužih izleta. I pored 7 sati planinarenja uživali smo u ljepotama proljetnog cvijeća, prekrasnim pejzažima i pogledim s vrha Lisice. (S ovog izleta prenosimo jedno upozorenje: Ako si na dijete ne kreći na planinarenje).

Izlet predviđen za travanj prebacili smo za početak svibnja, pa smo se 2.05.o.g. uputili po treći put u Međimurje. Kako nam je bilo i kuda smo "bregirali", (jer u Međimurju se krećemo po bregima, a ne po planinama) saznat ćete u sljedećem broju našeg Glasnika.

Srdačan pozdrav.

Emir Hodžić

IZLET U SAMOBORSKO GORJE

Nakon pauze od skoro mjesec dana i izleta novim stazama do Oštrca u siječnju, naša planinarska sekcija pod uspješnim vodstvom dr. Emira Hodžića zaputila se u nedjelju 7. veljače ponovno u Samoborsko gorje. Taj dan, iako veljača, mjesec koji se u narodu naziva i "prevrtača" zbog velikih temperaturnih razlika i brzih promjena vremena, osvanuo je kao naručen za nas, sunčan i prekrasan. Kao i obično sastali smo se na Autobusnom kolodvoru u Samoboru, koji nas je dočekaao veseo i razdragan zbog fašničkih dana, koji su stvarno najljepši u tom gradiću. Tog jutra prolazile su povorke djece iz vrtića i škola maskirane u maštovite likove iz bajki uz glazbu, koja se čula iz razglasa u cijelom gradu. Upijajući

ovu lijepu sliku (koja snagu daje), mi smo prošli preko Trga kralja Tomislava i uputili se na izlet u nepoznato skrećući nakon stotinjak metara na desnu stranu prema predivnim brešuljcima.

Naša je grupa tog dana brojala četrnaest duša, no petorka s dobrom kondicijom se odmah izdvojila. Nekima je brzo ponestalo daha, pa su zastali kod Mahovića na sunčanoj terasi skupljajući snagu uz vrući čaj, a nije manjkalo ni dobre travarice, ni specijalnog koktela. Osjećajući da se nešto ugodno događa petorka se vratila nazad i pridružila nam se u lješkarenju na toplom suncu. Tu je bio i jedan pravi "lesi", koji je čeznutljivo čekao da ga svaki od nas pomiluje, što mu mi nismo uskratili. Nakon toga smo se zaputili širokom cestom preko Vrhovčaka i sela Otruševca prema gostionici Stjepana Grgosa "Kod špilje". Tu naravno nije bilo mjesta za planinare da nešto prizalogaje iz svog planinarskog ruksaka, a ni da probaju nešto od specijaliteta kuće, jer je sve bilo rezervirano. Utjehu smo našli razgledavanjem špilje, koja se nalazi preko puta same gostionice. Sam vlasnik gostionice je i pronalazač te špilje, koju je slučajno otkrio prije dvadesetak godina kopajući podrum. Špilja obiluje prekrasnim stalaktitima i stalgmitima, dobro je osvijetljena i uređena, napravljene su staze i stepenice, tako da je preporučujemo i drugim izletnicima. Iznenađeni njenom ljepotom napravili smo nekoliko fotografija. No, oznake kako doći do špilje nismo nigdje primjetili, jer čuli smo ni turističko ni speleološko društvo ne mari za nju, pa sva uređenja i briga oko špilje ostaju na entuzijazmu

gospodina Grgosa. No, na tom putu postoje table "poučne staze", koje smo naravno pročitali i odmah shvatili da smo na Vidikovcu, da se tamo u daljini dobro vidi Medvednica, a dolje leži Zaprešić i Savski Marof i protiče Sava.

Sada smo se željeli vratiti drugim putem ponovo do Mahovića ali preko livada i vinograda. Išli smo preko sunčanih staza gore dolje u koloni jedan po jedan, čas preko blata čas preko oaza snijega (gdje smo brzo čistili planinarske cipele) često uzvikujući, a orijentir nam je bila mala kapelica na susjednom brdu. Prolazeći kroz zaseoke ušivali smo u idiličnim prizorima seoskih kućica s obaveznim mačkicama i psima ispred vratiju kuća ili jatima kočopernih purana i domaćih grahorastih kokoši u dvorištima. A iznad nas, bistro plavo nebo, ogoljela krošnja neke breze puna predivnih zelenih imela. I ponovo prekrasni vidik na samoboborski Stari grad, koji se kupa

u izmaglici i ponovo susret sad već s našim "lesijem". Tu, u bistroj smo se dobro okrijepili s domaćim pečenicama i kiselim zeljem ili ponečim iz vlastite torbe, nakon čega smo osjetili lagani umor opuštanja. Ipak, imali smo snage za neki vic o plavušama ili političarima, ili za neku priču, a ženska profesorska trojka i više od toga. Stavile su svoje atraktivne maske, pa je opet pala fotografija za uspomenu. Sad je već došlo vrijeme za povratak, jer trebalo je stići na feštu u Samobor i opet se malo provešeliti, brzo kupiti kremšnite ili krafne za ostatak obitelji koji je nažalost ostao kod kuće, i sretno se vratiti. Zaključujući ovaj mali osvrt na pedivan izlet pozivamo i Vas da nam se slijedeći put pridružite.

Irena Lukić

Kolokviji održani u 1999. g.

25. siječnja 1999. Mr.sc. Marijan Host, Agencija za posebni otpad
"ČISTIJA PROIZVODNJA - NOVI PRISTUP U ZAŠTITI OKOLIŠA"
1. veljače 1999. Prof.dr.sc. Keith Smith, University of Wales, Swansea, U.K.
"THE SEARCH FOR CLEANER PROCESSES"
- 15.veljače 1999. Dr.sc.Vladimir S. Ban, Photodiode Laserdiode Inc., Princeton, New Jersey, USA
"VISOKA TEHNOLOGIJA U MALIM TVRTKAMA - AMERIČKA PRAKSA"
- 8.ožujka 1999. Mr.sc.Snježana Zima, Državni zavod za normizaciju i mjeriteljstvo
"TEHNIČKO USKLAĐIVANJE I DRAGOVOLJNA NORMIZACIJA"
- 12.travnja 1999. Prof.dr.sc. Mladen Stupnišek, Fakultet strojarstva i brodogradnje
"TOPLINSKO-KEMIJSKO MODIFICIRANJE METALA"
- 17.svibnja 1999. Prof.dr.sc. Vera Kovačević, FKIT
"INŽENJERSTVO MEĐUPOVRŠINA U POLIMERNIM KOMPOZITIMA"

Emo Stupnišek-Lisac

Izdavač: AMACIZ, Zagreb, Marulićev trg 20

Uredništvo: Upravni odbor AMACIZ

**GRAFIČKI UREDNIK: Adi Čajević, PLIVA d.d.,
Istraživački institut**

Tisak: NARODNE NOVINE, Zagreb

**Gosti urednici rublike: "predstavljavamo vam"
Vladimir Tonković i Emir Hodžić**

**Urednik rublike: "razgovori, pisma Glasniku"
Štefica Cerjan-Stefanović**